

Published on www.bilvavi.net

[Home](#) > שבועות 021 דרכי הפרדה מהגוים תשעג

שבועות 021 דרכי הפרדה מהגוים תשעג

דרכי הפרדה מהגוים

אנחנו מתקרבים בעזרת ה' לזמן מתן תורה, יום שניתנה תורה לעם ישראל, המקום שבו ניתנה התורה לעם ישראל, הוא על גבי הר סיני, חז"ל במסכת שבת (פ.ט.) מלמדים אותנו מדוע נקרא ההר בשם סיני? "מאי הר סיני? שמשם ירדה שנאה לאומות העולם", עם ישראל שעמדו רגליהם על הר סיני נאמר בלשון הכתוב (ויקרא כ' כו) "וְאַבְדֵּל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי", בזה הם נבדלו מכל אומות העולם, ועל ידי כן נהוותה שנאה בין ישראל לאומות העולם.

מחד יש עבודה לאדם לאהוב את כל הברואים כולם, את עם ישראל, כל מדרגת המדבר, חי, צומח ואפילו את הדומם, אהבת כל הנבראים, כולם נבראים של הקב"ה ובהיותם נבראים שלו יתברך שמו, הרי שעבודתנו היא לאהוב את כל מעשה ידיו של בורא העולם, אבל מאידך ירדה שנאה בין ישראל לאומות העולם במעמד הר סיני, זוהי הבחנה הפוכה שאנחנו צריכים להיות נבדלים לגמרי מאומות העולם ולא רק נבדלים, אלא שנאה (דייקא) שמבדילה בין ישראל לאומות העולם, שני הכוחות האלה בנפש חייבים להתגלות, מחד האהבה לכל הנבראים כולם אבל מאידך היבדלות מכל הנבראים כולם ובפרט מאומות העולם והידבקות לשורש נשמות ישראל בפנימיותנו.

מאז מתן תורה שישראל נבדלו מאומות העולם, כל יהודי ויהודי צריך לבדוק ולבחון את עומק נפשו תמיד, האם מחד הוא אוהב את כל הנבראים כולם כולל את אומות העולם, אבל מאידך האם הוא באמת נבדל מהם היבדלות גמורה והוא מיוחד ומצורף לשם ישראל שבו, הדברים היו אמורים בכל הדורות כולם והם אמורים בפרט למי שגר בין הגוים, אבל יתר על כן בשנים האחרונות החיבור של העולם כולו, אפילו אם יהודי גר במקום של יהודים, הוא מצורף הרבה מאוד לאומות העולם ולדרכיהם, כשהקב"ה נתן את התורה לעם ישראל, היא ניתנה במדבר ושם הם באמת היו מובדלים לגמרי מכל אומות העולם כולם, הם נכנסים לארץ ישראל, כובשים את הארץ מידי כנען ויש שם את עם ישראל, אבל משעה שהם יוצאים לגלות, עם ישראל מעורב בפועל תדיר עם אומות העולם, ההתערבות הזאת עם אומות העולם גורמת לידי כך שהאדם באופן טבעי כדברי הרמב"ם (הלכות דעות פרק ו' הלכה א') שדרך האדם להיות מושפע מסביבותיו ועל ידי כן הוא מדבק את עצמו בדרכיהם של אומות העולם, ועומק השנאה שצריכה להיות מבדלת ביניהם הולכת ומטשטשת, המציאות שעם ישראל מתערב עם אומות העולם, זה בעצם משפיע על האדם, הן מצד הנקודות המעשיות בפועל, אבל יתר על כן, הוא משפיל את נפשו, את החלקים הפנימיים שלו שהם חלק ישראל, הוא משפיל אותם לאומות העולם ועל ידי כן הוא יורד במעשיו החיצוניים, אבל בפרט בקומת נפשו הפנימית שמושפלת למדרגת אומות העולם.

הבדלות כהכנה למתן תורה

כשאנחנו באים להתכונן לזמן מתן תורה, יש את העבודה של הגברים שלומדים תורה, ויש את העבודה ששייכת גם לנשים, שזה מה שנתבאר השתא סיני שמשם ירדה שנאה לאומות העולם שבזה העבודה היא גם לנשים להיבדל מדרכיהם של אומות העולם, ההיבדלות מאומות העולם צריכה להקיף את האדם, על כל חלקיו, על כל מעשיו, על כל הרגשותיו, על כל מחשבותיו, בכדי להבדיל צריך דעת של הבדלה, צריך שיהיה לאדם התבוננות בעומק נפשו, במעשיו בהרגשותיו במחשבותיו בדיבוריו, אלו חלקים שייכים אצלו לישראל שבו ואלו חלקים שייכים לאומות העולם שהוא מושפע על ידיהם והחלקים האלה נצטרפו אליו. האדם צריך בדיקה ראשית חיצונית ולאחר מכן בדיקה פנימית יותר ודקה יותר, דקה לפני מן דקה, לבדוק כל מעשה, כל הרגשה, כל דיבור וכל מחשבה, מאיפה העומק של אותו דבר, האם הוא מגיע מנשמת ישראל שבו או שהוא מגיע מאומות העולם, או שהוא מעורב זה בזה.

ישנה נקודת קושי גדולה בתחילתו של התהליך, שהאדם כבר לא יודע מרוב שהוא נמצא בתערובת ובלבול, אלו הם דרכי ישראל ואלו הם דרכי האמורי, דרכי אומות העולם, כבר נראה לו שהנהגות מסויימות, הם שייכים לישראל ואלביא דאמת כל מקורם הוא מאומות העולם.

דוגמאות לתערובת ישראל עם אומות העולם בעולם המעשה

ננסה לתת קצת דוגמאות על מנת להמחיש את הדבר בפועל, אבל המהלך אם כן הוא ברור מאוד, ניתן אם כן בסייעתא דשמיא כמה דוגמאות:

(א) האדם תולה תמונות בביתו, האם ברור לו אילו תמונות מצד נשמת ישראל צריכים להיות תלויים ואילו תמונות הם דרכי הגויים לתלות?

(ב) האדם עורך בס"ד במזל טוב חתונה לבנו/ביתו וכדומה האם ברור לו איך צריכה להיראות חתונה יהודית ואיך נראית חתונה של גוי ואלו חלקים של גוי נכנסו לתוך עם ישראל?

(ג) הדיבור שהאדם מדבר, האם ברור לו איזה מילים משתמש איתם בר ישראל ואיזה מילים משתמשים איתם אומות העולם? או פן שמא ואולי כבר מילים רבות שישראל לא יכול להשתמש איתם נכנסו מאומות העולם לישראל וישראל משתמש איתם?

(ד) הבגדים שהאדם לובש, האם ברור לו אילו בגדים הם בגדי ישראל ואילו בגדים הם בגדי אומות העולם? מה ההבדל בין גבר יהודי לגבר גוי? הלבוש כולו אותו דבר, רק שליהודי יש כיפה על ראשו ולגוי לא?

(ה) בגדים של נשים למשל, האם ההבדל, האם ההבדל בין ישראל לאומות העולם זה רק האורך או שכל הסגנון צריך להיות שונה לגמרי?

עד עכשיו נתנו דוגמאות נכונות מעשיות בעולם המעשה.

דוגמאות לתערובת ישראל עם אומות העולם בעולם המידות וההרגשות

ננסה עכשיו להיכנס קצת יותר פנימה לאדם בעולם של ההרגשות:

המידה שנקראת שמחה, ישראל שמח וגוי שמח, האם כל ההבדל בין גוי לישראל הוא שגוי שמח מדבר אחד וישראל שמח מדבר אחר? [והלוואי שבאמת הם שמחים מדבר אחר] אבל האם בעצם השמחה עצמה יש הבדל בין ישראל לאומות העולם?

מה ההבדל בין עולם ההרגשות של יהודי לעולם ההרגשות של גוי?

פעמים רבות אנשים חושבים באמת שאין הבדל זה אותו דבר ולכן הם הולכים ללמוד אצל אומות העולם בכל המקומות שמלמדים, כי הם לא רואים שיש הבדל יסודי בשורש בין הרגשה של ישראל להרגשה של אומות העולם, רוב ככל מה שאנחנו מכירים דברים כתובים ושנאמרים על העולם הפנימי של האדם שהוא עולם ההרגשות, זה בעצם גויים שלימדו את מהלכי שיטתם לישראל וישראל למדו את הדבר ולימדו אותם הלאה לבני ישראל והשפילו את כל קומת ההרגשה של קומת כנסת ישראל למדרגה של גוי, מרוב הבלבול שבו אנחנו נמצאים בתערובת של ישראל עם אומות העולם אז האדם מסוגל מאוד לטעות ולחשוב שישראל נצטוו בתרי"ג מצוות וגוי נצטוו בז' מצוות וכלפי כל העולם הפנימי של האדם במהלך של נפשו, הרגשותיו מחשבתי, הוא יכול ללמוד מדרכי אומות העולם, לטפל בדרכיהם והוא עוד חושב שהוא עושה חסד לבני אדם שהוא מלמד אותם את אותם דרכים על מנת להאיל.

נקודת התערובת יוצרת בלבול וחוסר ידיעה איך צריך להיראות עולם הרגשות של יהודי

הנקודה הזו של התערובת הגדולה של ישראל באומות העולם בקומת הנפש הפנימית היא הביאה לידי מצב שכבר האדם לא יודע איך וכיצד יש צורת עולם הרגשות של יהודי. זה דבר תמוה מאוד ובלתי מובן לחלוטין שאפשר להיכנס לבתים של יהודים ששומרים תורה ומצוות, ובאותם בתים יש כתבי עת של גויים, בדרכיהם ומהלכיהם, מלבד גדרי צניעות וקדושה, אבל כל המחשבות, כל צורת הבניין הוא של גוי ויהודי חושב שהוא יכול לקרוא את זה וזה לא סותר לגמרי את כל היותו יהודי, יש כאן קושי עצום ונורא שהתערובת היא כל כך חזקה, כל כך מחוברת, חלקי התערובת מחוברים זה לזה שכבר לבני אדם אין אפילו הוה אמינא להבין שכל הצורה מההתחלה עד הסוף הפוכה לגמרי מצורה של אמת.

בתחילה בני אדם למדו אצל גויים את החלקים המעשיים של העולם על מנת לעבוד ולהתפרנס בנקודות מעשיות, לאט לאט התחילו גם ללמוד את החלקים הפנימיים על מנת להתפרנס, היה צריך להיות אולי על מנת לטפל בגוי, לאט לאט התחילו לטפל ביהודים, לאט לאט כבר נשמת ישראל, נסתרת, נעלמת מאוד מאוד מאוד ואם בן אדם בא לומר שכל הדרך היא איננה נכונה, זה נראה שדבריו שונים ומשונים ובלתי מתקבלים על הלב, האמת הכי פשוטה הפכה להיות הדבר הכי תמוה.

האם יהודי צריך ללכת ללמוד אצל גוי את חכמת הנפש?

חכמת ישראל וחכמת אומות העולם היא איננה אותה חכמה, ודאי שאמרו חכמים (מדרש איכה רבה פרשה ב' סימן יג) "אם יאמר לך אדם יש חכמה בגוים תאמן", אבל צריך להיות חכם מאוד גדול כהרמב"ם והדומים לו שיכול להבין ולהבדיל אילו חלקים בחכמת הגויים אפשר להשתמש בו גם ליהודי, ואילו חלקים שהם בדרך כלל רוב חלקי החכמה הם אינם ניתנים כלל להשתמשות על ידי יהודי.

מהדברים שיאמרו בסיעתא דשמיא כל אחד יקח למעשה כמה שהוא יכול לפי כוחותיו, אבל אנחנו נעמיד את הדברים כפי שהם בבירור האמיתי שלהם שלפחות בדעת האדם יהיה ברור לו מה האמת, יהיה ברור לו באיזה גלות הוא מונח ויהיה ברור לו כמה הוא צריך לעמול ולהתייגע לצאת מאותה גלות ולהיכנס בחזרה למדרגת מתן תורה, חכמה, הרגשה ומעשה של יהודי.

להבין, אם אנחנו באים להגדיר את הדברים מתחילתם השאלה שנשאלה האם יהודי צריך ללכת ללמוד אצל גוי את חכמת הנפש? התשובה הברורה והמוחלטת היא, לא!

למה ברור לאדם שאם הוא רוצה לדעת הלכה הוא לא הולך ללמוד באוניברסיטה כדי לדעת? על אותו משקל בדיוק צריך שיהיה ברור לאדם שכל חיי נפש לא יתכן בשום פנים ואופן שהוא ילמד אותם מאומות העולם. הדרך הרצויה למעשה שאותה היה צריך שכך יהיה, זה שיהיה כמו שיש בתי הוראה לרבנים, על אותו משקל, יהיה בתי

מדרש שהאדם לומד את חלקי הנפש שלו בתורת ישראל ממי שחי את תורת ישראל ממי שלומד את תורת ישראל, ממי שנושם את תורת ישראל ואותה הוא מנחיל לאחרים מעומק התורה הקדושה.

הרי ברור לכל אחד מאיתנו שצריך שיהיה תתי"ם לבנים לעצמם לא עם גויים, בתי ספר לבנות ולא עם גויים, אז מדוע כשזה מגיע לחלק של הנפש, פתאום הכל עם גויים? אין שום הבדל בין לשלוח ילד או ילדה יהודים למקום של גויים שלומדים, לבין ללמוד נפש באוניברסיטה, זה היינו הך. הבילבול הוא כל כך גדול שלא רואים שאין שום הבדל בין ילד או ילדה יהודים שבגיל חמש שש ילכו ללמוד במקום של גויים לבין גיל מבוגר ללמוד שם את אותה חכמה, אבל משום מה היצר הרע בוודאי בשלוחו של הקב"ה, טשטש את האנשים והם סוברים שלילדים אי אפשר ללמוד בבית ספר של גוי, אבל למבוגרים ללמוד ולפי זה לכוון את הילדים שבבית ספר לפי דרך של גויים אפשר, בעצם זה במילים ברורות טרף טרף טרף!

גוי אחד יושב בהודו, גוי אחד יושב בסין, גוי אחד יושב באוניברסיטה בקולומביה, כל גוי יושב באיזה מקום וממציא דרך, מגיעים יהודים, לוקחים את כל הלכלוך של כל אומות העולם כולו ומכניסים לשם את נשמות ישראל ולפי זה לחנך את בתי הספר הן של בנים והן של בנות לפי אותם מהלכים שלמדו מהגויים, יש כאן עולם הפוך לגמרי מהאמת.

האם ניתן לקחת משהו מחכמת אומות העולם

איזה ספר אפשר ללמוד מאומות העולם? התשובה הברורה והפשטה, אדם רגיל מן השורה, שום ספר של גוי לא יפתח! אדם תלמיד חכם מופלג שלמד ש"ס בבלי ירושלמי וכו' והעמיק רבות בדברי רבותינו כדוגמת המהר"ל, הרמח"ל והגר"א ועמל רבות מאוד, לפי מדרגת נפשו יש לו אולי היתר מסוים לדעת אילו חלקים לקחת מן הגויים, אבל כל אדם שלא למד ולא קרא ולא שנה וקל וחומר נשים שלא למדו תורה שכל אחד הולך ללמוד אצל אומות העולם ומכניס את הדברים לתוך עם ישראל יש כאן חורבן של כל היהדות כולה!

כל היהודים צריכים לצאת מכל המקומות שהם לומדים באוניברסיטה וכדומה את אותם דברים, לפתוח בית מדרש יהודי לנפש האדם כמו שיש לכל שאר חלקי התורה, שם ללמוד בעומק את דברי רבותינו ועל פי זה לגדל את נפש שלנו ואת נפש בנינו ובנותינו.

כמו שבדורות ראשונים, היו שנים שבני ישראל רחמנא ליצלן חטאו בעבודה זרה וזה לא היה לא שנה ולא שנתיים אלא מאות בשנים ואם קם שם יהודי וניסה לומר שצריך לשנות את הדרך, אז באו בני אדם ואמרו שזה כבר הרבה שנים כך, כל הדרך היום שיש זו דרך שבעצם איננה דרך יהודית, זה שכבר מתנהגים כך אנשים הרבה שנים, זה לא הופך דבר שהוא טרף לכשר.

המציאות הפנימית, צריכה שתהיה ברורה מאוד, אנחנו צריכים לחיות חיים של יהודי, מעשה של יהודי הוא לפי תרי"ג מצוות של תורה, הרגשה של יהודי הוא לפי גדרי האור של הנפש האלוקית שנמצאת בתוכו, דיבורו הוא מהרוח האלוקית שמדברת, מחשבותיו זה מהנשמה הקדושה של ישראל ששורה במוחו, כל חלקי נפשו נפעלים מאור היהודי שנמצא בתוכו.

יש הרבה בני אדם שבאים בטענה, שהם צריכים פרנסה ולכן הם לומדים את אותו דבר, אם לא, מהיכן נאכל? אם היו מציעים לבן אדם שעל מנת שיהיה לו מהיכן לאכול להזיק להרבה מאוד יהודים ולעצמו האם היה לו הוה אמינא לעשות את זה?

רבותינו בעלי המוסר, כל מי שלומד את ספריהם בעיון, לא בשטחיות, רואה בדבריהם את המהלכים העמוקים של הבנת כוחות הנפש, את דרכי הפעולה, כיצד לפעול איתם ואיך יש להם משנה סדורה של יהודי שחי חיי יהודי איך לבנות את נפשו של האדם.

אנחנו מרכזים את הדברים ביחס אחד של היבדלות של ישראל מאומות העולם בנקודה שורשית מאוד מאוד מאוד, שצריך להבין עד כמה אותה שנאה שירדה לאומות העולם במעמד הר סיני הלכה ונטשטשה ונתערבנו בגויים עד כדי כך שכבר אין לנו כמעט ידיעה ברוב המקרים מהי צורה של ישראל.

בחינה של כל חלקי הנפש והחיים מה של ישראל ומה של גוי

אנחנו חוזרים לנקודת ראשית הדברים שנאמרה, אדם צריך לשבת ולבחון את כל חלקי נפשו, אילו חלקים מגיעים מהיהודי שבו ואילו חלקים מגיעים מהגוי שבו, צריך לשבת ולבדוק את הבית, אילו חומרים נמצאים בתוך הבית, אילו ספרים, אילו כתבי עת וכדומה לזה נמצאים בתוך הבית, כל דבר שמקורו אצל גוי, להוציא מהבית!

אנשים בוודאי יאמרו בא יהודי מארץ ישראל הוא לא מכיר את המקום, הוא לא מבין מה שקורה, הוא מדבר דברים שאין להם שום שייכות למציאות, זה נכון שבאתי ברוך ה' מארץ ישראל, אבל כיוון שאני רואה את המציאות, ואני רואה את עומק הגלות שבלתי ניתנת לשיעור שנפלו עד שכבר יש בני אדם ואפילו לפעמים אנשים שנקראים 'מכוונים' שנותנים יד להרוס את כרם ישראל, על ידי שישראל מושפלים לאומות העולם, מהמקום הכואב הזה נאמרים הדברים.

להיבדל מדרכי אומות העולם! לנקות את הבית שיהיה בו ספרים של יהודים! חומר שיהודי קורא, צריך לקרוא חומר שנכתב על ידי יהודים יראי ה', אוהבי ה' הולכים בדרכה של תורה!

צריך להתבונן להקיף את כל חלקי החיים שלנו ולנסות לראות אילו חלקים נוספים צריך להיבדל מהם, להוריד ולהוריד ולהוריד את המשא הכבד שנשאנו כבר במשך שנים וכל פעם הוא הולך ומתוסף עם דברים שהגיעו מאומות העולם יש לזה הרחבות רבות מאוד, אבל היסוד צריך להיות ברור, כל נקודה שהאדם מתחבר אליה, לראות האם כשהוא היה עומד במתן תורה בדור המדבר, האם הוא גם חושב שהיה מתאים לאותו מקום ולאותו זמן, בזמן לכתם במדבר, להשתמש עם אותם דברים שהוא משתמש איתם היום? יבוא אדם ויאמר, הזמנים נשתנו, הצורות השתנו, הכל השתנה וודאי שזה אמת, אבל יש לנו מצוות עשה דאורייתא, שצריך לזכור "יום אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לְפָנַי ה' אֱלֹהֶיךָ בְּחַרְבֵּךְ..." (דברים ד' י') זו לא זכירה בעלמא זו זכירה על מנת לנסות להתאים כמה שאפשר את החיים לצורת החיים כפי שהתגלתה במעמד הר סיני.

יבוא האדם ויאמר אבל כולם עושים כך או כמעט כולם עושים כך, על זה אמרו רבותינו על אברהם אבינו ע"ה, "בך חותמים - מגן אברהם" - ואין חותמים בכולן" (פסחים קיז:), אברהם היה יחיד בעולם, צריך להבין שהכיוון שהכלל כולו הולך, הוא רכבת הרים שהולכת לתהום וכולם הולכים ליפול יחד עם זה, אם אדם לא רוצה להבדיל את עצמו, מכל צורת החיים שאנחנו מכירים כאן בעולם, הוא צריך להבין שהדרך שהעולם הולך בה עכשיו היא דרך של אבדון, היא לא דרכה של תורה, לא זו הדרך שקיבלנו במעמד הר סיני.

היכן הקושי בכניסה לעולם הפנימי היום

ננסה עכשיו להבין את העולם הפנימי של האדם, איפה מונח רוב הקושי של בני אדם היום שמנסים להיכנס לעולם הפנימי שלהם, כיוון שצורת החיים היום כל כך מעורבת, כל כך מבלבלת כאשר יהודי מנסה להיכנס לתוך הנפש שלו, הנפש כל כך נעלמת, הנפש כל כך נסתרת, כל כך גנוזה בתוכו, לרוב הבלבולים שמונחים בחוץ שעל מנת להיכנס לעבודת נפש פנימית, הוא צריך קודם לנקות את הנפש מהאשפה החיצונית שממלאת את הנפש ואת הבית. נראה לאדם שהוא לא צריך לנקות שום דבר והוא רוצה לעבוד גם על הנפש בדרכי הגויים, החיצוניות גוי, הנפש עצמה רוצה לעבוד בדרכי הגוי, האם יש לו הווא אמינא שהוא יגיע לבורא עולם או לעומק נשמתו בדרך הזו??

כאשר האדם מברך בכל יום בבוקר "ברוך אתה ה'... שלא עשני גוי" למה הוא מכוון שלא עשני גוי?, הרי למחצה, לשליש ולרביע גם הוא חי כמו גוי. אם האדם באמת רוצה להיכנס לנפשו, לעבודת ה' פנימית, לעבודת נפש פנימית על מנת להגיע למקומות הפנימיים של נפשו, לברר אותם ולתקן אותם, הוא חייב להסיר את כל הטומאה והמסכים שמונעים ממנו להיכנס פנימה! אי אפשר לחיות גם את כל חיי העולם הזה עם כל צורת החיים של הדור האחרון, עם כל הטלפונים הסלולריים וכל המרכיבים של זה שמביאים את האדם לשאול תחתית ואחרי זה לבוא ולשאול רב שאלה, 'איך עובדים על עבודת נפש דקה פנימית?', קודם צריך להסיר את כל הטומאה מבחוץ!

זה ברור שיש הרבה אנשים שיאמרו שהדברים הללו הם קיצוניים, אבל מסתבר מאוד שגם שאברהם אבינו ע"ה היה חי, אנשים שחיו בדורו אמרו שמעולם לא פגשו אדם קיצוני כמוהו, אבל מי צדק שם...?

אין דרך בדור שלנו אפשרות של לא לחיות קיצונית, למי שרוצה דרך אמת, כי העולם בשביל האמצע הוא כבר שאול תחתית, חייבים לבחור דרך קיצונית, שמתנתקת מחיי החומר של אומות העולם וחיה חיי קדושה ומכוח כך יכול להיכנס לתוך נפשו, לעמול, להתייגע ולהשיג. מי שמחפש את האמת בעומק נפשו מרגיש שמונחים בדברים שנאמרו אמת, אבל אדם שמחפש להמשיך את חייו, רק מנסה גם להשיג חיי נפש פנימיים, הוא מתעקש שמזה ומזה אל תנח ידיך, והרי זה כשתי צרות זו לזו, אש ומים שלעולם לא יכולו להתחבר זה עם זה.

"הִסְרוּ אֶת אֱלֹקֵי הַנֶּכֶר אֲשֶׁר בְּתִכְכֶּם... וְנִקְוָה וְנִעְלָה בֵּית-אֵל..."

כל אדם שבאמת רוצה ללמוד ולהיכנס לחיי הנפש, צריך לשבת ולעשות עם עצמו ברור, האם לפני שהוא נכנס לחיי נפש, "הִסְרוּ אֶת אֱלֹקֵי הַנֶּכֶר אֲשֶׁר בְּתִכְכֶּם" (בראשית לה' ב') שאמר יעקב אבינו ע"ה ואז "וְנִקְוָה וְנִעְלָה, בֵּית-אֵל..." (בראשית לה' ג'), מי שרוצה לעלות לבית אל, צריך קודם לשבת ולהחליט האם הוא מוכן להסיר את אלוהי הנכר, ברור עמוק מאוד בנפש, להגיע לכלל החלטה ולהגיע לכלל מעשה, לחיות כמו יהודי!

ההחלטה הזו אם היא החלטת אמת וההוצאה שלה לפועל במעשה, היא כבר נותנת רוח טהרה גדול מאוד לנפש האדם, הרוח טהרה הזו, זה הכוח הראשון לפתוח את הלב והכוח לסייעתא דשמיא על מנת שהאדם יוכל להיכנס לחיי נפש פנימיים כדרכה של תורה, כל מי שחפץ באמת בחיים ולא רוצה להיות בבחינת מה שאמר אליהו "עַד מְתֵי אַתֶּם פְּסָחִים עַל שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים אִם ה' הָאֱלֹקִים לְכוּ אֶחְכְּיוּ..." (מלכים א', יח כא), הוא מקבל החלטה ברורה לחיים להנהיג את עצמו ובני ביתו לחיות חיי תורה וקדושה, מכאן הוא צריך לחפש דרך איך להיכנס יותר פנימה ויותר פנימה בתוך נפשו, בתוך רוחו להגיע לנשמתו ולהגיע לבורא עולם.

כל הדברים שנאמרו הם רק הקדמה בלבד על מנת שנוכל להיכנס לעבודת נפש פנימית אמתית, במתן תורה הקב"ה נתן תורה לעם ישראל, הנשים לא קיבלו את התורה על מנת ללמוד הרי הן פטורות ממצוות תלמוד תורה, אבל את האור של התורה הן בוודאי קיבלו כמו כל הגברים, לקבל את אותו האור של התורה שניתן במתן תורה וחוזר וניעור בכל שנה ושנה, האדם צריך להכין את הכלי, את עצמו, שהוא יוכל לקבל את אותו אור של תורה, ההכנה לכך היא להיבדל ולהפריש את עצמו, מעין מה שהיה שלושת ימי הגבלה להיות מופרש מהחומר, האדם צריך לפרוש מן החומר עכשיו על מנת שאור התורה שיתגלה בעזרת ה' בחג מתן תורה יוכל להיכנס אליו ויוכל להיות קביעה וקיימא בנפשו שהוא יוכל להצטרף לדברים.

אני מאוד מקווה שיבינו שהדברים שנאמרו, הם ממקום של אמת פנימית נקיה, טהורה, בבחינת המקום הפנימי של הנפש שלא נטשטש ולא נתבלבל מהבלבולים שנמצאו בחוץ, זו לא דעה קיצונית, זוהי מציאות של חיי טהרה, חיי קדושה שגנוזים בפנימיות של כל יהודי ויהודי, רק צריך להוציא את זה מהכוח לפועל.

אני מאחל לכולם מעומק הלב שנזכה בסייעתא דשמיא לברר את חלקי נפשינו היהודים, לברר את החלקים של הגוי שנכנסו לתוכנו, להבדיל את הגוי מן היהודי שבתוכנו ולכוון את נפשו שנוכל להיכנס לעומק נפשו, לעומק רוחנו, לגילוי הנשמה הקדושה שמכוח כך נכיר את בוראנו ונזכה לאור התורה שיקלט בתוכנו בשלמות, אמן!

- 1] [דרשות שנות על המידות](#)
- 2] [שבועות](#)

Source: <https://bilvavi.net/shiur/שבועות-021-דרכי-הפרדה-מהגויים-תשעג>

Links

[1] <https://bilvavi.net/droshos.middos>

[2] <https://bilvavi.net/shavous>